

„A Bábosok Titkos Küldetése”

Prológus

A Mester elmélyülten kezdte csoportosítani a rendelkezésére álló információkat. Ehhez a művelethez a Központi Tár valamint a Központi Laboratóriumból is kiemelt segítségeket kapott. Az új rangja de különösen a kiemelt besorolású megbízatása révén szinte korlátlan háttér információkhoz és egyebekben titkos ismeretekhez tudott hozzájutni. Ezeket a kapacitásokat kiemelten a Földdel kapcsolatos témákra összpontosította. Korlátlan kommunikációs és erőforrás háttér felett rendelkezett és rendelkezésére állt egy hadseregnyi jól képzett és tapasztalt Bábos is de egyenlőre a Zéró kiindulási pontot sem tudta megteremteni a műveletek beindításához.

...és akkor félrelibbent a barlang bejáratát védő állat prém függöny és a beszűrődő délutáni fényben egy kellően furcsa alak lépett be. A pislákoló tűz körül néhány férfi több asszony és népes gyereksereglet tartózkodott. Az idegen megdöbbenette és lenyűgözte a kőkorszaki embereket. Ilyen nagy és furcsa dolgokat viselő élőlényel még nem találkoztak. Az idegen csendben odament a tűzhöz és aprólékosan szemügyre vette a most kivételesen némán és tátott szájjal ülő gyerekeket. A furcsa lény szokatlan hangjelek útján – melyet érdekes módon a nomádok megértettek – azt kérdezte, hogy hol van az arany-ezüst szemű két gyermek. A nomádok csak széttárták a karjaikat és rázták a fejüket. Az idegen kinyújtotta az egyik kezét, melyből villámcsapásszerű jelenség tört elő és a következő pillanatban több nomádból csak egy porkupac maradt. A kérdést és villámszerű műveleteket többször megismételte, addig amíg a jelenlévő kőkorszakiakból csak por és hamu valamint jellegzetesen édeskés bűzfelhő maradt. Ekkor kiment a barlangból. A távolban a gyűjtögetésből lassan hazafelé vonuló horda tagok észrevették, hogy valamilyen hatalmas sötét árnyék hagyja el a barlangjukat és hirtelen eltűnik. Akkor még nem tudták, hogy milyen szerencsések voltak ...

A Zéró pont

Minden esemény és feladat tervezésekor el kell jutni egy Zéró Ponthoz, amely minden ismert és figyelembe vehető szempontból a legalkalmasabb kiinduló pozíciónak. Persze ez alapvetően nem egy geometriailag parameterizált állapot, hanem az ismeretek és információk olyan bázisa amely alkalmas lehet minden felmerülő szükségszerű esemény előzetes felmérésére és a lehetséges cselekmények viszonylagos optimalizálására. Nos, jelenleg ez az optimális kiindulási állapot zérus százalékban állt rendelkezésre.

(a hivatkozott egyes fogalmak , százalék, időegységek, súly/tömeg, ..., stb. adaptáltak, mivel a korábbiakban már meghatározottak szerint ezek földi meghatározások és fogalmak, melyeknek egyebekben nincs Univerzum szintű elfogadása, alkalmazása és értelmezése).

A Mester már kezdte úgy érezni, hogy a Meditációs Tár szinte a bölcsője és egyben a sírja is. Szinte minden erőforrás, tudás és technikai lehetőség a rendelkezésére állt, és mégsem jutott szinte semmire. Egyenlőre a Zéró Pont végtelen távolságban volt tőle. Hosszas töprengés után úgy döntött, hogy segítséget kér. Ez persze csak egy próbálkozást jelentett mivel akitől segítséget akart kérni semmivel nem tudta kötelezni, hogy akárcsk „szóba” álljon vele.

Nagy meglepetésére éppen, hogy csak „rágondolt”, a magasabb indentitás már az „elméjében” volt, szinte kényelmesen elnyújtózva (ez persze képletes, mindketten a személyes infokapszulájukban voltak / bármi is legyen az / és ismeretlen fizikai távolságban egymástól) és némileg kárörvendően kérdezte:

- Nos Mester mi történt? Már fel is adta? Többet vártunk ...

- Nos, hát én is ... De minél jobban próbáltam „beleásni” magam a témába (melynek miben létét egyre inkább kezdtem nem is érteni) mindenhol „Falakba” ütköztem és szinte egyre kevesebb „helyem” maradt a feladathoz. Úgy tűnik, szükségem lenne némi további érdemi információkra. Persze, természetesen csak akkor, ha ez nem ad okot arra, hogy gyengeségemnek tűnjön! Egy kis „kuncogás” féleség tűnt hallhatónk, mielőtt a válasz megérkezett volna a Mesterhez.
- Hát, sajnálatosan igazat kell adnom. Mi is átgondoltuk a kérdést és valóban tartozunk némi további tájékoztatással. Nem valószínű, hogy ezeket az ismereteket szert tudott volna tenni, viszont beláttuk, hogy nélkülözhetetlenek. Tehát a helyzet a következő. Mint vélhetően már régóta sejti, a mi szerepünk és feladatunk, nos ne kerteljünk, nem a felsőbb döntéshozói szintnek felel meg. Természetesen teljes egészében „uraljuk” a 3D világot, sőt ismétlődően „teremtjük” is, de hát mindezek mellett is csak egy pici „alkatrész” vagyunk a teljes „gépezetben”. Sokszor ezt nehéz elfogadni, és főleg élni benne, de különösebben változtatni nem tudunk rajta. Némi ritka kiválasztódás útján lehet „feljebb” kerülni, de ezeket mi nem tudjuk tervezni és főleg nem befolyásolni. Tehát ezek mellett tudunk és kell léteznünk. Amit most megosztunk magával azt „felsőbb” sugallatra és jóváhagyással tesszük (ugyanakkor sejtetnem kell, hogy „odafent” sem minden egységes és egyetértő. Remélem érti ezt a gondolatot) . A teljes megértéshez a következő tájékoztatást tudjuk a rendelkezésére bocsátani. Vagy segítséget nyújt vagy sem. Minden esetre biztosan mondhatjuk, bármelyik is lesz semmiféleképpen nem lesz szerencsés. Tehát ...

Az előzmények krónikája

Mint ismeretes az elmúlás kérdései bennünket lényegében nem érintenek, viszont ez azzal is jár, hogy az emlékezetünk melyet sajátunknak érzünk, lényegében csupán tárolt információ. Minden esetre nem tudjuk „keletkezésünk” tényleges módját és távlatát sem. Jelenleg sem tudjuk egyértelműen eldönteni, hogy teljes egészében mesterségesek vagyunk, vagy mi is egy adott humanizációból fejlődöttünk ki, minz „végtermék”. Ezt a folyamatot egyébként igen jól ismerjük, hiszen lényegében mi irányítjuk illetve hozzuk létre. Minden este egyszer csak valami alapvető dolog megváltozott és sokáig nem tudtuk az okát és módját, csak azt, hogy bizonyos dolgok elkezdtek másként működni. Valamivel később kaptunk – kizárólag a Belső Kőr részére – némi tájékoztatást, melynek az volt a lényege, hogy (általunk sem ismeretes szereplők) valamilyen módon alapvető változtatást hajtottak végre az anyag természetes tulajdonságaiban. Ez azt jelentette, hogy a Zéró távolságot majdnem elérően duplikálták az atomok legkisebb elemeit, miáltal egyebekben kimutathatatlan módon de minden létező anyag illetve a belőlük felépülő minden szerves és szervetlen felépítmény duplikálódott. Ez azt is maga után vonta, hogy még a Bábosok azt követő nemzedékei is duplikáltak lettek. Nos, ezeket fizikálisan nem lehet kimutatni, ezek is az immár duplikált világ részeként részben a „másik” világhoz tartozóak kezdtek lenni. Ezek egy része alkotja az általunk Renegát Rendnek nevezett formációt. Hát ők a mienkhez teljes mértékben azonos módon léteznek csak általunk közvetlenül nem érzékelhető struktúrában. Ugyanúgy élnek, kommunikálnak, közlekednek, sokasodnak mint mi, de mi ezekből közvetlenül semmit nem érzékelünk. Természetesen ez megfordítva is igaz. Számukra mi is csak elvileg ismert módon létezőnk. Hogy ennek az egésznek mi volt az oka? Talán valamilyen versenyt akartak gerjeszteni, de lehetséges számtalan egyéb ok is. Minden esetre bizonyosnak látszik, hogy az un. Föld kérdés kiemelt szereppel bír . Már kétségtelen bizonyosság, hogy a Föld a számtalan újratelemést követően is lényegében változatlan mikro környezettel jön létre és szinte a korábbiakhoz teljesen megegyező fejlődési pályát ír le, miközben az Univerzum egyéb részeire rá sem lehet ismerni. Az is kétségtelen, hogy mindezt a korábbi Föld ciklusok alapozták meg azzal, hogy ott alakult ki a legváltozatosabb életforma rendszer. Mindez idővel lehetővé tette, a tudatos „betelepülést” és több generációval később amikor az eltárolt egyedi információk mentén valaki un. élvezetre, kalandra, hatalomra, szépségre ... stb. vágyott, akkor elkezdtek ilyen-olyan módon „visszaszivárogni” a Földre.

Persze mindezek önmagukban nem jelentettek volna különösebb gondot, de néhány olyan nem kívánatos eseményláncolat is bekövetkezett amelyek felett már a Legfelső Kőr sem tudott „szemet hunyni” (a Legfelső Kőr az általános Bábos társadalomban némi-nemű legendáriumnak volt elkönyvelve. Akik ilyen-olyan módon kapcsolatba és esetleg konfliktusba bonyolódtak velük azok nem kerültek olyan helyzetbe, hogy mindezekről bármilyen híradással szolgáljanak. Leginkább az a nézet volt az uralkodó, hogy jobb nem tudnak meggyőződni a létezésükről.

A rossz nyelvek szerint a Legfelső Kőr sem vetette meg az esetleges földi örömök személyes vizsgálatát, és végül is ebből támadt a baj. Egy korai korba „elhelyeztek” két gyermeket, melyeknek a későbbiekben különleges szerepet szántak (ennek részleteiről nincsenek ismereteink). Ezt a két különleges gyermeket valakik (érdekes módon senki nem tudja, hogy kik ...) megmentették a vélhetően Renegát Rendi üldözőiktől (akik vélhetően a Legfelső Kőrre, esetleg az ismeretlen legfelsőbbekre akartak nyomást gyakorolni az) elrablásukkal) de azóta a legteljesebb és legátfogóbb kutatás sem járt eredménnyel a hol létükre vonatkozóan. Talán számunkra ismeretlen „utakon” és „tereken” mozognak, „mozgatják” őket. Valamilyen módon jó lenne, ha a nyomukra akadna. Ezáltal vélhetően az egyéb témáinkban is előbbre lehetne jutni.

Nos, ennyi a történet. Földi mondással „itt a mese vége, fuss el véle”... „Gazdálkodjon” megfelelően a „mesével”.

És hirtelen sehol nem volt senki ...

A Megoldást a „Bábosok Árnyjátéka” fogja tudni szolgáltatni ...

... és a Kapun túli ragyogó folyosón a színpompás lebegő gömb egy hosszú fénysugárrá változott, szézületes sebességre gyorsult és az egyéb fénysugarak szégyenkezve maradoztak el ... Csupán két fénysugár tudta tartani vele a „lépést”. Egy arany és egy ezüst...

Az utazásuk relatív volt, lehet egy „röpke” pillanat és lehet maga az Örökkévalóság is ...

Paradox módon egyszerre valósult meg mindkettő. Ez úgy volt lehetséges, hogy egyszerre tudták birtokolni a Zérus és a Végtelen meghatározó pontjait (végül is a Végtelent is egy távoli pontja „testesíti” meg, melyet soha nem lehet egyébként elérni, mivel egy adott eseményig az mindig egyre távolabb kerül. A Zéró pont ezzel párhuzamosan viszont mindig egyre közelebb ...).

A Mester terve, a mesterterv...

A Mester erősen „gondolkodott” ami egy érdekes fogalmat is hivatott egyúttal létrehozni. Már többször előfordult vele, hogy nem tudta magát „hova tenni”. Most is ez volt a helyzet. Tisztában volt vele, hogy valójában csak egy alig létező „anyag darab” és mégis szinte mindenható, korlátlan energia, információ és helyváltoztatási lehetőségei vannak, és mégis ...

Gyakran támadtak hiányérzetei, főként akkor mikor korábbi , emberi testekben eltöltött időszakai jutottak „eszébe”. Érezte a különbséget a korlátozott képességű fizikai testbeli élet és a mindenható de testtelen és önmagában szinte tehetetlen életforma között. Hiába volt szinte minden elérhető, de így minden csak tárgyilagos, átérezhetetlen azaz érzelem mentes volt. Persze ezt csak az tudta értékelni akinek volt összehasonlítási lehetősége (még szerencse, hogy a rendszer mindent tökéletesen mentett, nem veszett kárba semmi ...)